

قضیه بیخ پیدا کرد ...

ما و میرسلیم
پای یک صندوق رای (بی شوخی)

• **بوریا عالمی:** دیروز ما رقتیم اول کلیچ خوردیم، بعد رقتیم رای دادیم. این تغییرات ملموس بود، چون سال ۹۲ ما اول غصه خوردیم، بعد رای دادیم. هیچ کس نیامده بود و ما افسرده شدیم. بعد توی صف به ما چایی دادند که در ابتدا ما امتناع کردیم و گفتیم ما رای‌مان را به کیسه آورد و گونی سیب‌زمینی ندادیم، به جایی خالی بدهیم؟ عمرا، که به ما گفتند این چایی استثناا انتخاباتی نیست و بابای مسجد، خودجوش چایی دم کرده تا مردم که در صف می‌ایستند خسته نشوند. ما گفتیم «کدام صف؟ همه که تحریم کردند. لابد حرف‌های تلویزیون را باور کردید که مشارکت بالااست». گفتند شما هول بودید پنج صبح آدید رای بدهید، الان پشت‌سرتان را ببینید. ما نگاه کردیم دیدیم مردم شناسنامه‌به‌دست صف کشیدند از اینجا تا کجا.

بغض کردم. توی صف همه می‌خندیدند و سلفی می‌گرفتند و این قدر فضا خوب بود که پشت‌سری ما حالت ازدواج گرفت و از بغل‌دستیش درخواست ازدواج کرد. در همین حالات بودیم که شهاب تحلیل کرد و گفت همه چیز در صندوق است و رفت در صندوق عقب را باز کرد و از صندوق چی‌توزموتوری درآورد. در همین وانفسا در شعبه‌ای که ما بودیم؛ یعنی مسجد قبا، آقای میرسلیم آمد و زد تو صف و مستقیم رفت پای صندوق رای داد. ما تا آن لحظه تصمیم داشتم به میرسلیم رای ندهیم، اما وقتی دیدیم او به حق ما توی صف هیچ توجهی ندارد تصمیم گرفتیم حتما به میرسلیم رای ندهیم. درواقع ما بهش گفتیم میرسلیم‌جان، ما به‌خاطر شما آمدم و توی صف ایستادم، شما به‌خاطر ما پنج‌دقیقه هم منتظر نمی‌ایستی؟ در این لحظه او شبیه سریال لینچان، توی چشم‌های ما خیره شد و پکهو غیب شد.

ما به میرسلیم گفتیم چرا زدی توی صف؟ جواب داد مگه موقع مناظره‌های تلویزیون نوبت من که می‌شد شما نمی‌زدی اون کانال؟ یا با نمی‌شدی نمی‌رفتی سر یخچال؟ این به اون در! ما دیدیم حق دارد و چیزی که عوض دارد کله ندارد.

خلاصه الان که شما این ستون را می‌خوانید، آرای مردم کامل شمارش نشده و واقعا هم فرقی ندارد مردم به چه کسی رای داده باشند، آرای هرکسی بیشتر باشد ما به نتیجه انتخابات سالم تمکین خواهیم کرد، حالا چه نتیجه انتخابات نتیجه‌ای روحانی و معنوی باشد، چه نتیجه‌ای که کلید مشکلات کشور باشد.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

شنبه ۳۰ اردیبهشت ۱۳۹۶ • ۲۳ شعبان ۱۴۳۸ • ۲۰ می ۲۰۱۷ • سال چهاردهم • شماره ۲۸۶۸ • ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۰۱ • اذان مغرب ۲۰:۲۷ • اذان صبح فردا ۴:۱۵ • طلوع آفتاب ۵:۵۵

روزنامه‌فردا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

علی رومانی
alioromani84@gmail.com

پشت جلد

ادب پیروزی، ادب شکست

کریم ارغنده‌پور

مخدوش نشده باشد، باید بست. رقابت در انتخابات از جهاتی شبیه کشتی‌گرفتن است. در حین مسابقه هریک از طرفین از همه توان خود برای پیروزی بهره می‌برند؛ ولی ادب پیروزی این است که پس از مسابقه رقبا با هم دست دهند. این برای پیمودن ادامه مطلوب مسیر مهم و حیاتی است. سیاست عرصه عقلانیت تمام است. آنان که این عرصه را احساساتی می‌کنند و بر برگ‌های برآمده گردنشان تکیه دارند و تأکید می‌کنند مسابقه را در صورت شکست حتی پس از سوت داور - تا لحظه انتقام- تمام نمی‌کنند در واقع ادب شکست را رعایت نمی‌کنند. ادب شکست یعنی گردن‌نهادن به خواست اکثریت و قاعده بازی. کسی که قادر نیست بر خود چنین کنترلی داشته باشد، اصولا فرد مناسبی برای عرصه سیاست نیست. همه دیده‌ایم که در این انتخابات لحظاتی که مرزهای اخلاق درنوردیده شد، کم نبود. ما باید از این رقابت‌ها بیاموزیم که شیوه‌ها را عادلانه‌تر و قاعده‌مندتر کنیم. (اگر بتوانیم اخلاقی‌تر هم بکنیم که نور علی نور است) بخشی از اینها وظیفه مجلس است. بخشی دیگر باید موضوع گفت‌وگوها در عرصه عمومی باشد تا نتیجه مطلوب حاصل شود. صحنه‌های رویارویی چنان که دیدیم بسیار جدی است؛ ولی این هم‌واردی‌ها نباید به مرزهای دشمنی برسد. به‌همین دلیل ادب پیروزی و شکست فقط در نامزدهای پیروز و ستادهای انتخاباتی

سلام به فردا

ما برای سرنوشت قرن بعدی تصمیم گرفتیم

محمد فاضلی
جامعه‌شناس

نفی آزادی حرکت کردیم. رضاشاه اگرچه دست‌به‌کار مدرن‌سازی ایران شد و یک قرن درباره میراث او مناقشه در میان بوده، اما هیچ مورخ و تحلیلگر متخصص و منصفی، سهمی برای رضاخان در توسعه آزادی در ایران قائل نشده است. برخی رضاخان را برای ایجاد راه‌آهن یا نهادهای مدرن مثل دانشگاه، دستگاه اداری یا ایجاد ارتش ستوده‌اند، اما کسی او را برای توسعه آزادی، عدالت و هموارسازی راه دموکراسی و قانون‌مداری در ایران ستایش نکرده است. ما اکنون در چهار سال پایانی این قرن شمسی (۱۴۰۰-۱۳۹۶) قرار داریم و با حضور در صف‌های رای‌گیری، درباره تشکیل دولتی تصمیم می‌گیریم که ایران را در این چهار سال هدایت خواهد کرد. از یاد نبریم که انتخابات بعدی در بهار ۱۴۰۰ - آغاز قرن جدید شمسی - برگزار خواهد شد. ما

آنها خلاصه نمی‌شود. همه جامعه باید به آن ملتزم شوند. شکاف‌هایی که در هنگام انتخابات در جامعه ایجاد شده باید ترمیم شود و یکپارچگی جامعه مجددا احیا و کامل شود. ما اگر ایسن آموزه را فرابگیریم به نظم مسیر پیشرفت را کاملا هموار کرده‌ایم. اینکه در گذشته نمایانم و نگاهمان را به آینده معطوف کنیم. البته طبیعی است که گذشته را فراموش نمی‌کنیم. آن درس مهمی است که برای آن رنج فراوان برده‌ایم ولی در آن توقف نمی‌کنیم. حرکت‌مان امیدوار، آداب‌مند و راهگشاست. انتخابات فصل تمام‌شدن سیاست نیست، بلکه آغاز یک فصل جدید است، هم برای اکثریت و هم اقلیت. فرد پیروز باید راه‌ها را برای امکان‌پذیرشدن وعده‌ها، توافقا و تعاملات سطوح مختلف اجتماعی باز کند. طرف پیروز و شکست‌خورده توامان باید نشان دهند از آن پس خواست عمومی ارج می‌یابند و بر صدر می‌نشینند؛ ولی با رعایت حقوق اقلیت و لزوم حرمت او و فراهم‌کردن فرصتی که او بتواند روزی به اکثریت تبدیل شود. پیروزی اکثریت به معنای حذف اقلیت نیست، بلکه بلوغ اجتماعی و سیاسی در هم‌زیستی مناسب این دو است. اگر چنین باشد حتی اقلیت هم احساس شکست نخواهد کرد. ادب پیروزی یعنی فروتنی و گذشت از تلخی‌ها و ادب شکست در احترام و گردن‌نهادن به حق اکثریت است.

۹۶ سال از این قرن را بدون پیشرفت کافی در توسعه اقتصادی، آزادی، امنیت همه‌جانبه و حاکمیت قانون به‌سر بردیم و در چهار سال آینده نیز معجزه‌ای نخواهد شد که همه عقب‌افتادگی این ۹۶ سال را جبران کند. باین‌همه تصمیم می‌گیریم که دولت دوازدهم دولتی باشد که با تنش‌زدایی بین‌المللی، زمینه‌سازی برای توسعه اقتصادی، احترام به آزادی و امنیت همه‌جانبه و ارج‌نهادن به حاکمیت قانون میان ایسن «قرن ازدرست‌رفته» و «قرن آینده» پل می‌زند یا دولتی تشکیل خواهد شد که میان ما و توسعه اقتصادی، آزادی، امنیت همه‌جانبه و حاکمیت قانون در قرن آینده دیوار خواهد ساخت. انتخاب با شماست و البته انتهایی که شما متقاعدشان کرده‌اید پای صندوق رای حاضر شوند. ما برای سرنوشت قرن بعدی تصمیم گرفتیم.

سامسونگ

SAMSUNG

لذت پوشیدن لباس به محض شستشو با ماشین لباسشویی + خشک‌کن

Q1479

فقط با ضمانت
سرویس
۰۲۱-۸۲۵۵

AddWash

